

دوشنبه 5 آبان 1399 - 9 ربیع الاول 1442 - 26 اکتبر 2020

درگذشت محقق و دانشمند فرزانه استاد "سیدجلال الدین محدث ارموی" (1358 ش)

درگذشت محقق و دانشمند فرزانه استاد "سیدجلال الدین محدث ارموی" (1358 ش). استاد سیدجلال الدین محدث ارموی، مدرس، محقق، مصحح و ادیب معاصر، در آذرماه 1283 ش در شهر ارومیه به دنیا آمد. وی پس از اتمام تحصیلات مقدماتی در زادگاه خود و فراگیری ادبیات فارسی، به مشهد رفت و فقه، اصول، ادب، تاریخ و حدیث و رجال را در محضر علمای مشهد فرا گرفت. این استاد گرانقدر به علت شوق بسیار به مطالعه و نیز تحقیق در زمینه علوم حدیث، در جوانی از طرف آیت الله سیدحسین عرب باغی، از علمای ارومیه، - با این که سیدجلال الدین در صنف روحانیت نبود - لقب محدث گرفت. استاد محدث ارموی پس از پایان تحصیلات به استخدام وزارت فرهنگ درآمد و برای تدریس، راهی تبریز شد. وی در سال 1320 ش به هنگام ورود روسها به آذربایجان، به تهران رفت و ریاست بخش کتب خطی کتابخانه ملی ایران را به عهده گرفت. استاد محدث ارموی همچنین دکترای الهیات در رشته علوم منقول را اخذ کرد و در دانشکده معقول و منقول تدریس می نمود. علاوه بر آن این مدرس بزرگ، از علما و مراجع، اجازات بسیاری کسب نمود که اجازه روایت از آقا بزرگ تهرانی و شیخ محمدعلی معزی دزفولی از آن جمله است. علامه ارموی بعد از بازنشستگی در 1347، تا پایان عمر به تألیف کتاب مشغول بود. محدث ارموی دارای کتابخانه و ای با کتابهای خطی نفیس فراوان بود و لذا در شناختن نسخه های قدیمی و خطی بسیار ماهر بود. او یکی از پرکارترین محققین علوم حدیثی و ادبی عصر اخیر بود و همتی عالی و پشتکار عجیبی داشت. وی در راه تحقیق، خستگی و مشقت را نمی شناسد؛ شناخت به طوری که در بعضی موارد، حاشیه و تعلیق او بر یک کتاب، از اصل متن بیشتر بود. کتابهای وی تصحیح و تحقیق و چاپ نموده است بالغ بر 45 جلد می باشد. کتب عشق و محبت، ایمان و رجعت در 4 جلد و تشریح الزلازل با حدیث الافاضل و نیز کشف الکربة در شرح دعای ندبه که حاصل شصت سال کار اوست، از جمله آثار این استاد محقق می باشد. استاد سیدجلال الدین محدث ارموی سرانجام در پنجم آبان 1358 ش برابر با پنجم ذی الحجه 1399 ق در 75 سالگی بر اثر سکته قلبی در تهران در گذشت و در جوار آرامگاه شیخ ابوالفتح رازی واقع در حرم حضرت عبدالعظیم (ع) در شهر ری به خاک سپرده شد.

رحلت عالمه حلما، شیخ حسینی، بن عبدالصمد عاملی، بن شیخ بهایی (984 ق)، عزالدین حسین فرزند عبدالصمد جبلی عاملی پدر شیخ بهایی و از نوادگان حارث بن اعور همدانی و از شاگردان شهید ثانی و حسن بن جعفر گرگی بود و از آنان اجازه و ریاست اجتهاد داشت. عزالدین پس از اتمام تحصیلات راهی بحرین شد و برای همیشه اقامت در آن دیار را برگزید. وی در آنجا به ترویج مذهب شیعه و احیای علوم دینی پرداخت و بالاخره در هشتم ربیع الاول سال 984 ق درگذشت. تحفه ایمان و دیوان اشعار از آثار اوست.

اهلسنة، امامت حضرت امام مهدی (عج) پس از شهادت پدر، گوار ایشان (260 ق)، پس از شهادت یازدهمین اختر تابناک آسمان امامت، و ولایت، حضرت امام حسن عسکری (ع) در هشتم ربیع الاول سال 260 قمری، حضرت بقیه الله الاعظم امام مهدی (عج) سکاندار امت مسلمان گردید و به امر خداوند متعال از دیده پنهان گشت. نهم ربیع الاول سال 260 هـ ق، برابر با آغاز امامت آن امام بزرگ و امید مستضعفان جهان می باشد. او خواهد آمد و جهان را از عدل و داد پر خواهد کرد همانگونه که از ظلم و جور، پُر شده است. شیعیان، این روز را به عنوان عید، جشن می گیرند و در آن، به شادمانی و عبادت می پردازند.

تولد "اهلسنة گالوا"، ریاضی دان نابغه فرانسه (1811 م) در شهری در نزدیکی پاریس به دنیا آمد. وی تا اوریست گالوا، ریاضی دان شهیر فرانسوی در 26 اکتبر 1811م در حال نبوغ ریاضی وی چنان بود که در نوجوانی آثار سنگین هندسی را هم خواند؛ چون رمان شیرین و پرماجرا می خواند. گویند وقتی که گالوا در سن 7 سالگی در امتحان پلی تکنیک در برابر ممتحن قرار گرفت و هنگامی که از وی سؤال شد تا لگاریتم را شرح دهد فریاد برآورد که من بچه نیستم که به این پرسش کودکانه جواب دهم. گالوا در 12 سالگی وارد کالج شد و در تمام مواد درسی خود، جایزه اول را به دست آورد. وی در ادامه، به مطالعه منظم درسهای ریاضی پرداخت و در پانزده سالگی، شاهکارهای تحلیل جبری آن عهد را که در خور ریاضی دانان حرفه ای بود، به آسانی جذب می کرد. گالوا در 18 سالگی کتاب وقایع ریاضیات را به پایان رساند و پس از آن، سه اثر جدید درباره مسائل نوین ریاضی تنظیم کرد. از دیگر آثار گالوا، می توان به اثری درباره تئوری عمومی حل معادلات که امروزه به تئوری گالوا مشهور است، اشاره کرد. هم چنین یکی از نخستین پیشرفت های جدید در نظریه گروه ها و نیز اصول جبری معادلات، مرهون اوریست گالوا می باشد. گالوا جمهوری خواه سرسختی بود و دوبار به دلیل ابراز عقاید سیاسی خود به زندان افتاد؛ با این حال در زندان هم دست از کارهای علمی نکشید و به تکمیل آثار خود پرداخت. اوریست گالوا سرانجام در 29 مه 1832م در 21 سالگی در جریان یک دوئل کشته شد. درباره گالوا گفته اند که اگر این غول ریاضی در سن جوانی کشته نمی شد، ریاضیات کنونی بشر به اندازه سیصد سال جلو بود.